

ството стария порядъкъ, и въ особенности, двамата последни Лудвиковци. Ако е виноватъ палацът, то още по виноватъ е съждъята, при всичко, че, да търсите въ историята виновнитъ — е занятие толкова наивно, колкото и безплодно.

Всичките останали косвенни налози давали сумма отъ 110 милиона, оставало да ся набърътъ още 382 милиона; за това било ръшено, щото всъки занаятчия ежегодно да си зима патентъ; тъзи мърка дала 22 милиона; послѣ наложили подушенъ налогъ и искарали 60 милиона, а останалиятъ 300 милиона паднали на поzemелната собственность. — Смѣтките по бюджетъ били свършени; на хартия всичко ся показвало красиво и благополучно, но въ дѣйствителностъ ся предвиждало съвсѣмъ малка ръдовностъ. — 76 милиона екстра-ординарни расходи можали да ся игнориратъ при расчетътъ, но отъ това тѣ не губили силата си; смѣтката на обикновеннитъ расходи е била поне 50 милиона по долу отъ дѣйствителнитъ потребности на господарството. Опитни и знающи човѣци говорили, че при събиранietо на правите налози, ще ся окажатъ не по малко отъ 100 милиона недоземени. $50 + 76 + 100 = 226$ и тѣй при бюджетъ отъ 716 милиона (640 обикновени и 76 екстра-ординарни расходи) оказва ся дефицитъ отъ 226 милиона; почти една третя. — Само твърдъ упорнитъ оптимисти можали сериозно да мислятъ, че отъ 1-ї Януарий 1791 година, ще ся захване за господарственитъ финансii, периодъ за благоденствие и порядъкъ.